

Hüzün Türküleri

– mehmet-cemal · 28 Ocak 2011

HÜZÜN TÜRKÜLERİ "mensur şiirlerimden..."

Bu gece, sevda teline dokundum... .. Veysel'i Sivas'tan, Halit Araboğlu'nu Adana'dan çağırırım. Gelemediler... Türküler dinlemek istedim Urfa'dan, Diyarbakır'dan. Türküler dinlemek istedim Celâl Güzelses'ten, Fahri Kayahan'dan... Gittikleri yer dönülmezdi, dönemediler... .. Taradım arşivleri baştan sona dek. Taa Ali Cizrevi'den Özay Gönülüm'e giderek. Ve içimde, volkanlar. Türküler dinledim, sabahları ederek... .. "Urfa'nın Etrafı Dumanlı dağlar" derken, Urfa ocaklarında, "Dün Gece Yar Hanesinde" derken, Ağrı Yaylaları'nda olurum. "Türküyle yaşamışım ebedi ezel. Türküce yaşamak, ne kadar güzel" demişim bir kere. "Altun Hızma Mülayim" derken, Erzurum'da, "Türkmen Gelini"ni söylerken de, Antepler'de sarhoş olurum. ... "Diyarbakır Etrafında Bağlar var" diye çaldığında bağlamalar, gözlerimde yaş, "Kim Arar Seni, Kim Arar " diye vurunca darbukalar, hayâlimde gezinir Akdamar, içimi sızlatır Gevaş!... "Yaradan Var, Yaradan Var. Yeri Göğü Yaradan Var" diye çekilirken gazeller, "Bitlis'te Beş Minare" yle tükenmez ki türküler. "Tenekeci Mahmut'u unuttum" dersem, yalan! "Pala Remzi"yi söylesin istedim, Kazancı Bedihler... .. Ağıt, barak, bozlak, maya, hepsi kültür mirasımız. Ortaklardır her cefaya. Ve onlar gönül sesi, onlar alın yazımız... .. Burası Anadolu. Sevgiler, sevdalar yurdu... .. Bin hikmet sezilir Kulhimmet'in sözünden ve rüzgâr nem kapmıştır elbet, Dadaloğlu, Köroğlu'nun özünden. Ferhat, dağları delerken Şirin nezdinde. Kerem küle dönmüştür, Aslı közünde. Ve bu toprak türkü kokar, Nesimi'den, Pir Sultan'a, özünde... .. Fırat akar, türkü yakar, Asi yanar, türkü kokar... Hakkâri'den Edirne'- ye dalgalanır sevdalar... .. Bir "Nevruz Türkü" söylenmesin...Bir "Fırat", bir "Mihriban" okunma-sın... "Gözlerin Fettan Güzel" denmesin bir yerlerden. "Ağasar Dereleri" Karadeniz'den, "Çökertme Türküsü" Akdeniz'den esin-tiler getirmesin. Bitiveririm... .. Ben, Anadolu çocuğuyum!... En acılı ninnilerle büyütülmüş, en acılı türkülerle terbiye edilmişim. Türküler, güneşimdir benim. Onlar çalındıkça en dertli tondan, Çukurova cehenneminde, eriyen bir kat- re kar gibi, eriyiveririm... .. "Havar" denince, Muş'ta ovalar, "Berivan" denince, Nemrut' ta goncalar dile gelir. Zap'ta, yoksulluğun hüzün meleği, Geliyi Zilan'da, acılı yüreklerin desteği gibidir... .. Bir kına gecesinde, ağlayan bir gelinin tesellisi, bir asker uğurlamasında, gözü yaşlı bir ananın gönül sesi... Ama İllâki en önemlisi, ölüm döşeğinde bir yaşlı babanın, bir hayat felse- fesi... .. Hep, hüzün kokar türküler. O türküler ki, okudukça en dertli telden, her biri beni, bir ayrı tüketirler!...

Mehmet Cemal SAYDAM

DİP NOT: Mensur şiir özündeki bu dizelerim, hâlen birçok il ve bölge mahalli tv. ve radyolarda, müzik ve şiir dinleti programlarında, ön giriş dizeleri olarak okunmaktadır...